

Mishima

„Death before dishonor“

Nejznámější a vojensky nejvýraznější kastou – či spíše společenskou třídou – jsou samurajové. Toto slovo je s oblibou používáno v anglojazyčné literatuře, ačkoli jeho význam mnohdy vůbec nekoresponduje se způsobem, jakým je užito.

Kasta samurajů vznikla na Staré Zemi, v Japonsku, někdy před koncem 1. tisíciletí po Kristu. Po necelých tisíci letech existence byla jako stav zrušena, než si vzestup korporací a osidlování vesmíru vynutily návrat k dávným tradicím.

Japonský císařský rod, odvozující svůj původ od bohyně slunce *Amaterasu-O-mi-kami*, jejího vnuka, mýtického vládce-boha *Ninigi-no-mikoto* a prvního císaře *Džimmú Tennó*, zeslábl a jeho rodová linie selhala. Koncem 21. století n.l. vymřela po meči a Nippon ztratil nejstarší opěrný pilíř svých odvěkých tradic. Zavládla skleslost, rozpory a anarchie.

Celosvětová krize, postupující znečištění a úbytek životního prostoru se nejvíce odrazil v kontinentální Číně. Japonci byli disciplinovaným národem, uvyklým odříkání a skromnosti a vystačili s málem. Jejich tradiční pečlivost a členění hornaté krajiny také zmírnily dopady ekologické katastrofy. V Číně nic takového neexistovalo, prudký rozvoj průmyslu v minulém století a zanedbávání ekologických rizik přivedly zemi na pokraj úplného zhroutení. Milióny lidí umíraly hladem a nemocemi.

Čínské nejvyšší vedení zcela bez okolků využilo situace, mobilizovalo stomilionovou armádu a zahájilo dobývání okolních zemí. Mongolsko, Vietnam, Korea a další země byly zvalcovány záplavou čínských vojsk a okupovány; avšak jejich situace byla podobná a měly malou rozlohu, takže na neutěšených poměrech Číny se nic nezlepšilo.

Výboje směrem do Ruska, tou dobou již propojeného se zbytkem Evropy, či Indie nepřicházely v úvahu. Oči čínských generálů a politických vůdců se proto obrátily k Japonsku, které si vedlo stále velmi dobře. Rozvrat panující v zemi se zdál být vhodnou příležitostí k invazi do Japonska.

Pod nápořem čínského útoku se poslední zbytky civilní vlády Nipponu zhroutily jako domeček z karet. Byly to mocné *Zaibacu*, japonské korporace, které převzaly iniciativu. Tyto společnosti, ovládané nejurozenějšími rodinami Japonska, vytvořily základ odporu. Na straně napadených bojovaly soukromé armády nových samurajů, jako by se vrátily časy *Sengoku Džidai*.

Zuřivá bojovnost Japonců a jejich technická převaha jim umožnila odrazit čínský nápor. Komunisté ovládající Čínu se pokusili bojující armády podpořit, ale velká flotila byla, stejně jako v dobách legendárního Kublajchána, smetena ničivým *Kamikadze*, nečekaným tornádem, které se přehnal Korejskou úžinou. Japonci toho využili k zavedení pevného řádu, postaveného nikoli na státním, nýbrž korporálním zřízení. Nejmocnější *Zaibacu*, vesměs spřízněné s vymřelou císařskou rodinou, se spojily a daly tak vzniknout megakorporaci Mishima. Jméno Mishima také přejal první vůdce, který oženil svého syna s jednou z dcer posledního císaře. Na jméno Mishima tak přešel odlesk božského původu císařské dynastie a nová vládnoucí rodina převzala ochranu svatyně poblíž Jamady v Ise, kde byly uloženy posvátné insignie bohyně Amaterasu.

Japonská šlechta toužila mnoho let po restauraci dávných privilegií samurajů a po mocenském pádu japonského státu a přechodu moci do rukou megakorporace ji mohla plně realizovat. Na vrcholu hierarchie stanul overlord, nový vůdce, který si přisvojil i tradiční tituly vládce – tedy *Sumeragi no Mikado* a *Tenno*, Syn nebes.

S upevněnou organizací a rozjetou válečnou výrobou se nová velmoc – ne už Japonsko, nýbrž Mishima – rozhodla přenést boj na pevninu. Rozhořel se válečný konflikt velkých rozměrů, ve zbytku světa však prakticky přehlížený. Stalo se tak jen krátce před Exodem.

Japonský úder roztránil už tak vratký mocenský systém Číny na kusy. Mandžusko, Šang-haj a jižní provincie padly do rukou útočníků téměř bez odporu. Vypuknuvší lidové bouře v Pekingu a Nankingu smetly centrální vládu a éra Komunistické strany Číny skončila v násilí a krvi, právě tak jako začala.

Japonské *Zaibacu* rychle zabraly ohromná teritoria na kontinentu a miliony Číňanů, Korejců a dalších národů se ocitly v jejich područí. Vše vypadalo jako v třicátých letech dvacátého století, ale overlord se poučil z chyb minulosti. Tajná společnost *Hakkó Ičiu* (osm koutů světa pod jednou střešou) byla vytvořena z nejmocnějších rodin Mishimy. Vůdci poražených národů byli přizváni také a tím zajištěna jejich ochota a poddajnost. Tou dobou již bylo jasné, že ani japonský model nemá přes svou izolaci šanci na přežití a Exodus je jediným východiskem. Nikdo si nepřál zůstat stranou.

Když nadešla kritická chvíle, prakticky celý japonský národ byl přesunut na Lunu a Merkur a s ním i velké množství Korejců, Mongolů, Vietnamců a dalších, zejména Číňanů. Zatímco však na kontinentu zbylo velké množství těch, kteří neměli štěstí, na japonských ostrovech to byly jen nepatrné skupinky, nejvíce prastarého národa Ainů a obyvatel Rjúkjú, nepočítaje samozřejmě ‚opoziční‘ skupiny, seskupené kolem zbytků civilní vlády.

Historické vazby, které jsou zcela v duchu historických tradic velmi osobní, se staly základem opětového rozvoje samurajské třídy; jednotliví ‚technofeudálové‘ v tom viděli skvělou příležitost k rozšíření své osobní moci. Opětového uplatnění došel princip *Kondei* – ‚věrná mládež‘, systematická příprava šlechtických potomků na dráhu budoucího válečníka.

V následujících staletích, zejména v době osídlování Merkuru, se ustavil nový společenský systém, v němž slova samuraj (v anglické terminologii), urozený (highborn) a šlechtic (nobleman) splývala v jeden význam. Není asi třeba dodávat, že vstup do samurajské vrstvy byl dostupný výhradně japonským příslušníkům korporace.

Za starých časů na Zemi nebylo jisté, že kdo se narodí v samurajské rodině, se sám stane samurajem, protože samuraj byl především válečník – nicméně se jím mohl stát. Na druhou stranu, i mnozí neurození mohli snadno postoupit do samurajské třídy a dosáhnout vysokých met. Tomuto tlaku se záhy začala obnovená samurajská vrstva bránit, neboť si chtěla ponechat svá privilegia pouze pro úzkou vrstvu lidí. Postupujícím vývojem se mezi samurajský stav dostala zhruba pětina japonské populace, což znamenalo značný úbytek pracovních sil a nástup Chanů (převažující rasa Číny), Vietů, Koreů a Mongolů na jejich místo. Následovala rázná opatření, prosazená tehdejším overlordem, která pravidla pro samurajskou kastu přísně vymezila.

Postupně se v korporaci vyvinul kastovní systém, známý ze středověkého Japonska (*Rjómin*). Nejvyšší společenskou třídou představovala šlechta včetně všech kategorií samurajů. Na druhém místě jsou japonští Mishimané, ať již rolníci či zaměstnanci korporací. Tito jsou nazýváni Nippo, neboť staré názvy Jamato a Ainu (atd.) již ztratily svou platnost. Následují nejaponští příslušníci – Čingové (obdobně sjednocený název pro čínské etnické skupiny), Vietové atd. a spolu s nimi spodina předchozí kasty, lidé, kteří ztratili svou tvář, nebo zastávají opovrhované pozice, obdoba *Hinin* starého Japonska. Ještě níže stojí Nečistí, podobně jako starojaponští *Eta*, kteří jsou často zmutovaní či jinak poznamenaní. Zmizelo tedy středověké *Šinokóšó*, rozdělení podle zaměstnání (samurajové, rolníci, řemeslníci, obchodníci) a nastoupilo nové dělení, de facto rasově orientované, na základě teorie *Nihonšugi*, nadřazenosti japonského národa. Na vrcholu této hierarchie stojí samurajská šlechta.

***

Způsoby, jak se stát samurajem, jsou tedy v současné Mishimě dva. Za první, narodit se v samurajské rodině. Tento způsob je dnes častější. Mladí šlechtici, kteří chtějí pokračovat ve šlépějích otců, se zovou *Wakazamurai*. Obvykle navštěvují *Hangaku*, která je připraví na jejich dráhu a později nějakou prestižní školu, vždy dle principu *Bunču Itči* (pero a meč dohromady). Když dospějí, je jim obřadem *Gembuku* přiznán status *Zamurai* a obdrží svého prvního pomocníka či sluhu (*Čúgen*).

Ovšem nic víc než status (*Šibun*) to právě neznamená. *Zamurai* v dnešní formě označuje příslušníka kasty urozených, nikoli však nutně válečníka – může se jednat o diplomata či technika, vědce, manažera, vůdce sekce v rodinné *Keiretsu* atd. Jsou pro něj závazná pravidla *Šidó*, která řídí chování samuraje. Ta obsahují především normy chování a rodinné ctnosti, založená na starém učení Konfuciově.

Vybere-li si samuraj cestu válečníka, nazývá se *Buši* či *Buke*. Následuje *Buši-dó*, Cestu válečníka; na rozdíl od *Šidó* není důležitá cesta, nýbrž cíl. Samuraj se smíruje se smrtí. Jednotu šlechtice a bojovníka vyjadřuje slovo *Mononofu*, které se však používá pouze tehdy, změnil-li dotyčný svůj status (ze samuraje – neválečníka či z neurozeného válečníka). Druhou cestou je povýšení do samurajského stavu, které je vždy udělováno za hrdinství v boji. Sebelepší služby či znalosti nepomohou k tomuto cíli, pouze válečníkům (*Saburai*), a to těm nejlepším, se může dostat této pocty. Vzhledem k tomu, že původem nejaponské obyvatelstvo nemá být ozbrojováno, je i tento způsob vyhrazen, až na naprosté výjimky, japonským Mishimanům.

Bez ohledu na způsob, jakým se dotyčný stal samurajem, je povinen od té chvíle dbát na svou *Katananotema*, tvář.

Samurajská kasta nicméně není jednotná, ani žádnou společností rovných. Existují v ní mnohá rozvrstvení a jemné nuance, kdy je každý její člen kvalifikován několika různými statusy.

Narozený samuraj získává status své rodiny; je tedy možné narodit se jako *Rónin*. Róninští samurajové jsou zvláštní vrstvou mishimské šlechty; dalo by se říci tou nejnižší. Rekrutují se z řad samurajů, kteří ztratili svého pána. Tito *Róninové* však žijí obvykle jen krátce, neboť hledají pomstu za smrt svého pána. Při tom jsou buď zabiti, nebo sami ukončí svůj život po splnění úkolu. Většina ‚osiřelých‘ samurajů se však takovými *Róniny* nikdy nestane; povinnost pomstít pána mají pouze v případě, že ten zahynul nečestně, byl zavražděn atd. Pokud se tak nestalo, pokračují ve službě rodině pána či si najdou pána jiného. A pokud tak neučiní, mohou vstoupit do pravidelné armády. Většina vojáků, které veřejně (zejména vlivem nepřesných kartelových relací, vydávaných v angličtině) označujeme jako róninské samuraje, nikdy nebyla *Róniny* ve skutečném smyslu toho slova.

Jako *Róninové* jsou však označováni i samurajové, kteří nad sebou pána mají, ale jejich pán není *Daimjó* (či jeho vazal). O statusu samuraje tak rozhoduje v první řadě status jeho pána. Systém rozdělení statusů se nazývá *Kakaku*.

Na samém dně samurajské vrstvy se nachází tzv. *Kabukimono* (doslova ‚ti šílení‘). Je to sběr pochybného původu a chování, která tvoří samurajské gangy, dávající obyvatelstvu pocítit svou nadřazenost v té nejhorší formě. Často se živí loupežemi nebo zabíjejí neurozené pro pouhé potěšení. Mnoho z nich jsou skuteční samurajové, kteří ztratili čest, vyhnanci či dezertéři, ale i zhýralí synáčci bohatých šlechticů. Mnoho dalších se za samuraje pouze vydává, ač ve skutečnosti nejsou z urozené krve, nebo nevědí, kdo je zplodil.

Většina neurozených a jejich ochránců považuje *Kabukimono* za nepřátele a často s nimi svádí nelítostné boje. Čas od času se i skupiny *Kabukimono* objeví na bitevním poli, vedení touhou vykonat hrdinský čin (neboť hrdost samurajů je neopouští), nebo přinucena okolnostmi. Jsou však neposlušní, špatně organizovaní a neovládají zásady vojenského řemesla, i když třeba prokáží osobní statečnost či šermířskou zručnost. *Kabukimono* nosí velmi dlouhé meče, kterými se odlišují od ostatních.

Některé gangy *Kabukimono* se zhlédly v kultuře akčních filmů a vytvářejí motocyklové gangy. Jejich oblíbeným strojem je jednomístné vznášedlo *Doniwa*, které užívá i armáda korporace. Je odvozeno z kapitolské konstrukce *Pegasus*. Divocí jezdci vypracovali techniku, jak useknout dlouhou čepelí i více než jednu hlavu naráz a často spolu soutěží, kdo setne hlav více.

„Být *Róninem* je zdravé pro duši,“ vyjádřil se *Oda Nobunaga*, nejúspěšnější z velkých vůdců éry *Sengoku Džidai*, když posílal jednoho ze svých nejbližších vazalů do vyhnanství. O několik let tento muž prokázal statečnost na bitevním poli a mohl být přijat zpátky do knížecí družiny.

Tato příhoda ukazuje, jak široké bylo spektrum samurajů, označovaných jako *Róninové*. Mohli to být muži, kteří nechtěli nad sebou žádného pána (takový byl i legendární bojovník *Musaši*), v dnešní době označovaní jako *Cuwamono* (doslova odvážný člověk či voják), kteří putují zcela nezávisle světem a udržují si jen jakousi všeobecnou věrnost korporaci. Toto putování je známé jako *Pout’ bojovníka (Muša-šúgjó)*. Dále ti, jež sloužili pánu, který neměl postavení *Daimjó* či jeho vazala, a konečně družiníci, kteří ztratili svého pána, zahynulého násilnou smrtí. To byla pro samuraje ostuda, která se dala smýt pouze krví, nejlépe toho, kdo pána zabil, ale i vlastní.

Je pravdou, že konzervativnější část *mishimské* společnosti považuje tyto samuraje za určitým způsobem méněcenné a existuje tu jisté pohrdání, zejména ze strany osobních vazalů *Následníka*, kteří v armádě zastávají čestné pozice. Někteří z *Róninů* sami své postavení takto vnímají a zahalují proto své tváře maskou, jako by ztratili čest. Avšak nečiní tak zdaleka všichni; zato všichni velmi tvrdě cvičí moderní bojové dovednosti, kterými konzervativci pohrdají jakožto nástrojem neurozených a ačkoli nezanedbávají tradiční bojová umění, nehledají v nich cestu k mistrovství.

Samurajové následnických (šógunských) armád (*Bakugun Buke*) na *Merkuru* jsou ve své cti ohroženi nejvíce, neboť zde je hluboce zakořeněn tradiční feudální systém. V armádě se proto sdružují do tzv. *Kahei* (doslova ‚malé armádní síly‘), dělených na *Fucuka Kahei* (pěší) a vzácnější *Džóba Kahei* (jízdni). Tyto jednotky vytvářejí pěší a jízdní sbor (*Fuhjótai*, *Džóbatai*), které (spolu s dalšími elementy) tvoří tzv. *Kengun*, resp. *Suisei Kengun*, *Merkurské* expediční síly. Jejich oddíly jsou pronajímány jako žoldnéřské buď *mishimským* feudálům, nebo i mimo planetu. *MEF* udržují jistý počet oddílů ve stále pohotovosti, neboť tito tvrdě vycvičení muži vojáci tvoří páteř armády.

Na *Venuši* existuje zákonná povinnost hlásit se v *Následnickově* armádě, pakliže samuraj ztratí své postavení. *Lord Maru* také omezil ediktem velikost družin svých šlechticů na minimum a

všechny ostatní nahnal do vojenských struktur. Zde je tedy označení ‚róninští samurajové‘ ještě více zavádějící než na Merkuru; spíše se používá termín ‚*Šójú Buke*‘ nebo ‚*Jidošójú Buke*‘ (samuraj s puškou). Výcvik je však stejně tvrdý a náročný. Zdejší samurajové vytvářejí některé elitní útvary armády, samurajské brigády či dokonce divize (např. Chryzantémová divize, *Kikunohana Šidan*), které mají vlastní vojenské tradice. Před pučem proti overlordu Nagoyovi vojáci nepřisahali osobní věrnost Následníkovi, nýbrž korporaci; na tento problém palčivě narazil lord Maru během vzpoury warlorda Nogiho (který se prohlásil vazalem a zástupcem overlorda na Venuši), když na stranu vzbouřenců přešly některé armádní jednotky, aniž to považovaly za újmu na své cti. Některé z nich, zejména elitní Bílá brigáda (*Širódan*), způsobilý trestným jednotkám Následníka těžké porážky; paradoxně tato vítězství nadále pozvedla slávu a semknutost útvarů. Tradice vojenské služby a příslušnosti k jednotce zde již dávno vytlačily lenní vztahy, typické pro původní mishimskou společnost a přetrvávající na Merkuru. ‚Praví‘ samurajové ve službě feudálům jsou málo čtění a spíše právě oni tvoří menšinu, jíž část společnosti vnímá s určitým odstupem, jakkoli obecně jsou považováni za strážce tradic. V silně centralizované a militarizované mishimské společnosti na Venuši se nicméně stávají do jisté míry přežitkem. Velcí venušanští *Daimjó* si dobře uvědomují potřeby, které Následníka vedly k těmto krokům a v hojně míře jej napodobují.

Na Marsu byl potom přerod samurajů završen již v minulých letech. I zde vytvářejí samurajové malé a velmi soudržné skupiny jako na Merkuru, ale bez jakékoli stigmatizace; jsou spíše podobné bauhauským vojenským řádům (např. *Šókaku Buke*, Samurajové Zpívajícího jeřába, či *Rjóкуро Buke*, Samurajové Černého draka). ‚Pravých‘ samurajů, následujících přísně tradice, je na Marsu ještě méně než na Venuši a vytvářejí obdobná společenstva jako jejich moderně smýšlející kolegové. Stejně jako jinde jsou ‚*Róninové*‘ páteří ozbrojených sil, alespoň co se pěchoty týče. Lady Mariko také najímá merkurské *Džóhei*, žoldnéře, přičemž mnoho z nichse později na Marsu usazuje, zlákáno nepochybně vyšším společenským statutem a jen nepatrnou mírou formálnosti. Rada venušských a marsovských samurajů slouží dokonce v technických družích vojska, např. u tankistů (známý Masami Ban, velitel 1. gardového tankového pluku (*Dai-iči Hiei Senšá Rentai*) na Venuši), aniž by jejich čest doznala jakékoli úhony. Většina těchto oddílů je považována za elitní (prakticky všichni jejich příslušníci jsou dobrovolníci, *Šiganhei*).

Následuje popis feudálně hospodařících samurajů. Tito mohou přináležet jak k vrstvě *Róninů*, tak mezi výše postavené vazaly právoplatného pána. Na nejnižším stupni stojí tzv. *Kokudžin* nebo *Dži-zamuraj*. Tento muž je rolník-válečník, který nedostává od svého pána žádnou obživu, jen půdu, na níž může hospodařit. Je-li třeba bojovat, dostaví se ve zbraní. Tento archaický způsob je praktikován v odlehlých a málo úrodných oblastech a dnes již není častý. Většina těchto samurajů pracuje na poli sama. Mnohdy hospodaří více samurajů vedle sebe; často se spojují do *Ikki*, obranných společenství zaměřených proti řádění *Kabukimono* a jiných zločinců. Mohou mít poddané rolníky (*Hikan, Nago*).

Nad nimi stojí *Dogó*, nejnižší stupeň mishimského šlechtice, který vlastní *Šóen* – panství. Rolníci zde žijící mají status *Šómin*. Může mít ozbrojenou družinu, ať již ze samurajů či *Ašigaru* (druhý případ je častější). *Šóenu* existuje řada druhů, např. *Kišinči-ke-šóen* (nově zúrodněná půda, přijatá ovšem od pána), *Kokumen-šó-šóen* (založený bez oprávnění) či *Kanšófu-šó-šóen* (patřící klášteru).

Společenským významem nad předchozími stojí samurajští vazalové. Jedná se o družiníky, kteří doprovázejí pána a ten jim na oplátku zajišťuje obživu. Sami se starají o chod jeho administrativy a o bojový výcvik.

Nejvyšší skupinou jsou *Gokenin*, osobní vazalové *Šóguna*, dále *Kašin*, osobní vazalové *Daimjóů*. Tato skupina je v anglofonních relacích nepřesně označována jako tzv. ‚bushido samurajové‘.

Tito muži, strážci tradic (*Denšó Ban*) a nejpyšnější válečníci Sluneční soustavy, si říkají prostě samurajové, někdy též ‚Praví samurajové‘ (*Šin Buke*). Následují své předky a snaží se dosáhnout mistrovství v ovládání chladných zbraní a ovládnutí ducha. Mnoho z nich studuje v chrámech válečných mnichů a hledá cestu k dokonalosti a harmonii. Je třeba si uvědomit, že nikde ve sluneční soustavě neexistují lepší válečníci pro boj tváří v tvář, než tito muži, kteří po celý život tvrdě trénují a rozvíjejí své dovednosti.

Na Merkuru jsou tito samurajové nesmírně ctěni a váženi. Představují samotnou esenci ducha Mishimy, proslulé *Jamato Damašii*. Jsou to dobrovolníci, kteří následují svého pána do boje a jsou ochotni položit za něj život. Představují nosný pilíř feudální soustavy a řadí se mezi elitní válečníky (*Keisocu*) korporace.

‚Praví‘ samurajové obvykle neakceptují střelné zbraně, jimiž pohrdají jako nerytířskými. Samozřejmě si uvědomují jejich nebezpečnost a zaměnili svá tradiční brnění za moderní zbroje, které proti kulkám částečně chrání. Sami je však nehodlají používat, s jedinou výjimkou; v časech válek proti Černé legii používali někteří samurajové plamenomety k likvidaci zombií a očištění míst od Temnoty. Plamenomet se stal jedinou zbraní, kterou jsou ochotni použít, byť v malém množství. Nejortodoxnější mezi nimi však tvrdí, že má být použit pouze proti Černé legii.

Na Venuši jsou ‚bushido samurajové‘ již ve výrazné menšině. Velikost družiny jednotlivých šlechticů je omezena podle jejich významu a zbytek samurajů byl donucen přistoupit na armádní požadavky, což vyvolalo celou řadu nepokojů a vzpour (mnoho nespokojených ‚Pravých‘ v čele s generálem Takedži Džóšimou se přidalo k rebelujícímu warlordu Hidejoši Nogimu a přispělo k ohromující porážce vládních vojsk v bitvě u Nagoja San. V současné době je osud těchto vzbouřenců ožehavým tématem jednání mezi Nogim a emisary lorda Maru). K jistému uklidnění přispěl rozkaz, že všichni důstojníci generálské hodnosti mishimského vojska na Venuši mohou mít vlastní družiny *Šinbuke*, které vytvoří jejich gardový oddíl.

Na Marsu je ‚Pravých‘ nepatrná menšina. Dochází zde nicméně k rozumnému kompromisu. ‚Praví‘ nejsou nikým nuceni vzdát se svých tradičních představ a na oplátku se sami aktivně zapojují do armády a vzdávají se výkonu feudálních výsad. Vytvářejí bojová společenstva, která obvykle nesou v názvu slovo ‚Pravý‘ (*Šin*) nebo ‚Tradiční‘ (*Denšó*), např. Praví samurajové Bouřného draka (*Donrjú Šin Buke*) nebo Samurajové tradice Nebeské hory (*Tenzan Denšó Buke*).

Dračí jezdci (*Rjúkihei Šin Buke*) jsou respektovanou součástí vojska. Dnes v podstatě nahrazují jízdu starodávných samurajů, jsou však nesmírně vzácní a málo četní. Výcvik jezdců vyžaduje enormní množství času a určité vlohy, kterých se nedostává každému. Také je poměrně drahý. Pro pohyb v podzemí Merkuru či v džunglích Venuše je nicméně zvíře jako dopravní prostředek ideální. Na Marsu pochopitelně tento druh vojska existuje jen velmi vzácně.

Mnozí z ‚Pravých‘ samurajů trénují toto tradiční umění. Armáda vytváří dle svých možností jízdní oddíly, do nichž nastupují ‚*Róninové*‘, kteří ovšem zvládnutím této dovednosti provedou rituální ‚návrat k tradici‘ a jsou nadále považováni za ‚Pravé‘.

Fénix samurajové (*Fušičó Buke*) jsou vojáci, kteří byli těžce raněni v boji a zůstali trvale zmrzačení. Pokud již lékařská věda nedokáže pomoci, mohou zvolit zařazení k těmto jednotkám. *Keiretsu* Akirenko, případně její partnerské firmy na ostatních planetách, má k dispozici technologii získanou od Kybertroniku, která zahrnuje podpůrné systémy a případné náhražky chybějících končetin. Celý systém, známý jako Phoenix Cuirass (*Fušičó*

Joroi) je napojen na neurální rozhraní, takže voják může ovládat všechny části myšlenkami, jako by vykonával běžné pohyby.

Koordinace pohybu v novém těle je i přesto obtížná a mnozí samurajové pozbývají značné části svých bojových dovedností s chladnými zbraněmi. Aby tento výpadek kompenzovalo, je brnění opatřeno mohutným rotačním kulometem, který lze díky mechanickým posilovačům a gyrostabilizátoru obsluhovat jednou rukou.

Systém dává těžce raněným a zmrzačeným vojákům ‚druhou šanci‘ zemřít čestně na bitevním poli. Díky tomu se těší velkému zájmu samurajů, ale i neurozených vojáků. Tito jsou rozlišeni v podstatě pouze názvem – zatímco urozeným se říká Fénix samurai, ostatním Warheads, bojové hlavičky (*Gunocumu*).

Dračí lovci (*Rjúróšji Buke*) jsou nedílnou součástí ekosystémů i armád Venuše a Merkuru (na Marsu pochopitelně ne). Někteří samurajové se rozhodnou zasvětit svůj život lovu a výcviku draků a jejich používání v boji. Předmětem výcviku jsou malí draci, které lovec, sám jedoucí na větším Hinko draku, dostihne a uloví živé. Často se snaží najít vejce a vychovat je z nich, což usnadňuje výcvik. Dráčci jsou používáni jako ekvivalent loveckých psů starých časů.

Yari samurajové (*Yari Buke*) pokračují v tradici dávných japonských válečníků. Nosí velká kopí Yari, vylepšená hydraulickými systémy. Jelikož slouží především jako úderné jednotky, používají také samopaly. Z těchto válečníků jsou formovány proslulé oddíly Tygřích dragounů (*Tora Rjúkihei*). Jejich těžké pancíře a vysoká morálka z nich činí výtečné válečníky. Představují de facto uzavřené společenství, které spojuje trénink v tradiční disciplíně boje s kopím (*So-džucu*).

Shinobi samurajové (*Šinobi Buke*) jsou vycvičeni k skrývání a získávání informací, matení a klamaní nepřítele. Často se na svůj úkol připravují v kláštřích mnišských sekt, kde se učí rozvíjet svůj smysl pro nebezpečí a odhalování skrytého (*Zanšin*), stejně jako utajení. Na bojištích fungují jako diverzanti, záškodníci a špioni.

Hatamoto jsou druhou nejvyšší vrstvou samurajské třídy; výše nad nimi jsou už jen *Daimjó*, tedy knížata. *Hatamoto* znamená ‚praporečník‘ a v dávných dobách tvořili oddíly tělesné stráže a tzv. starší vazaly, tzn. nejvýše postavené služebníky jednotlivých *Daimjó*. Bez výjimky mají vlastní panství, která spravují a pobírají z nich důchody.

Tak i dnes plní *Hatamoto* tyto dvě základní úlohy. Většina vyšších důstojnických hodností v mishimských armádách (od majora výše) je vyhrazena pro ně, tvoří štáby a gardové jednotky. Většinou se *Hatamoto* nachází na bojišti jako velitel či pobočník (*Fukkan*, *Fukukan*), nebo oddíly tzv. hatamotské gardy (*Keibihei*), které tyto důležité osobnosti chrání. Také představují ceremoniální oddíly. Nejznámějším hatamotským útvarem je Nebeská garda (*Tengoku Hiei*), která tvoří hlavní součást ozbrojených sil overlorda Mishima na Luně. Pouze overlord a *Šógun* smí mít mezi svými samuraji *Hatamoty*; kdokoli jiný potřebuje výslovné povolení někoho z jmenovaných. Jelikož dříve se titul *Šóguna* používal jen výjimečně a většina *Hatamotů* zůstala věrná overlordovi, bylo mnoho samurajů z řad následnických *Gokenin* povýšeno do tohoto stavu po puči.

Hatamotům je také vyhrazen titul *Džitó*, který značí dohlázeatele nad svěřeným územím, okresem (*Ri*) či částí provincie (distrikt, *Kori*).

Na nejvyšším stupni hierarchie stojí *Daimjó*, titul překládaný jako kníže – má podobné postavení jako měl ve středověké Evropě kníže či vévoda. *Daimjó* je několik druhů a rozlišují se dvěma způsoby. Jelikož je tento systém poměrně komplikovaný a navíc nestejnorodý, popíšeme jej pro každou část korporace zvlášť. Navíc existují další tituly, jejichž nositelé jsou prakticky na stejné úrovni jako *Daimjó*.

Klasickou strukturu najdeme na Merkuru, zde je vidět tisíciletou tradici vývoje ‚technofeudalismu‘ v čiré nahotě.

Svrchovanost *Šóguna* nad planetou je nepochybná, bez ohledu na duševní stav lorda Moya. Jeho moc nejlépe vystihuje slovo *Bakufu*, tedy svrchovaná vojenská vláda.

Nejnižším stupněm je *Heidaimjó*, tedy obyčejný *Daimjó*. Teoreticky přináleží tento titul každému šlechtici, který má příjem vyšší než 10 000 koku rýže (nebo adekvátní), v praxi jej musí potvrdit *Šógun*, což činí obvykle nerad a vždy sleduje vlastní zájmy (uplatnění svrchované autority, rozdmýchání sváru, zaměstnání potencionálního soupeře novými problémy atd.).

Území Merkuru, které je pod mishimskou kontrolou, se dělí na několik druhů. Za prvé tzv. *Teidó*, imperiální domény, jejichž součástí jsou města, průmyslové komplexy a *Tenrjó*, šógunátní léna, na nichž hospodaří *Hatamoté* a *Gokenin*. Pokud je někdo z nich pověřen dohledem nad celou provincií, obdrží titul *Šúgó*, který je roven knížecímu (byť se jedná o funkci a nikoli hodnost). *Šúgó* dohlíží na *Džitó*, spravující jednotlivé okrsky (v opačném gardu nadřazeným *Džitó* může být pouze *Kokušó*, pán provincie, lhostejno zda šógunátní *Šúgó* či *Daimjó*).

Protipólem *Teidó* jsou *Ikkoku Ičijó*, feudální domény, jimž vládnou jednotliví *Daimjó*. Tito se dělí dle rozlohy vlastněné půdy (nebo jiného zdroje příjmů).

Nejvyšší status mají *Kunimoči Daimjó*, kteří vlastní majetek o rozloze provincie (*Kuni*) a jsou také nazýváni *Kokušó*. *Kunimoči Šikaku Daimjó* jsou jejich obdobou, ačkoli nevlastní takovou rozlohu půdy (většinou mají příjmy z průmyslu). Následují *Širomoči Daimjó* (také *Džóšú*, hradní pán) a *Širomoči Šikaku Daimjó*, kteří mají půdu o rozloze části provincie a menší příjmy. Na posledním stupni nad obyčejnými *Heidaimjó* se nalézá *Džinja Daimjó* (nebo *Mudžó*, bez hradu).

Druhý způsob rozlišení je čistě závislý na názoru *Šóguna*. Dělí *Daimjó* podle ‚vzdálenosti‘ od osoby vládce.

Nejvýše postavení jsou *Daimjó Šinpan*, knížata velkých rodů (*Gosanke*), z nichž je možné volit *Šóguna*. Předpokladem je spřízněnost s některou z šógunských dynastií dávného Japonska, případně s dynastií *Mishima*. Nejvýše postavení mezi nimi jsou *Mishima Kamon Daimjó*, knížata patřící do rodu *Mishima* (příbuzní po meči). Spekuluje se, že druhý muž Merkuru lord *Nozaki* je ve skutečnosti blízký příbuzný overlorda (ačkoli o tomto záhadném muži panuje mnoho divokých domněnek).

Následují *Daimjó Fudai*, spojenecké rody, knížata, která stála při lordovi *Moyovi* při jeho uchopení moci a vyhnání overlorda na *Lunu*. Na konci linie se nacházejí *Daimjó Tozama*, kteří jeho čin neschvalovali nebo zaujali neutrální postoj.

Předešlé dělení můžeme s jistými výhradami vztáhnout i na *Venuši*. Zde je situace komplikovanější, neboť državy netvoří souvislý celek. Existuje několik velkých provincií, přičemž tři jsou zcela mimo dosah *Šóguna* a prakticky na ně nemá žádný vliv.

Lord *Maru* omezil jmenování nových *Daimjó* na minimum. Tento progresivní vůdce vůbec pozvolna potlačuje staré zvyklosti a snaží se reformovat armádu i společnost, aby byla schopna obstát v náročných podmínkách nové doby. V situaci, kdy se na podporu z Merkuru prakticky nemůže spoléhat, je to jediné možné řešení.

Heidaimjó tedy na *Venuši* prakticky nenajdeme. Existují zde téměř výhradně staří rodoví *Daimjó*, ať už velkých *Keiretsu* nebo pozemkoví magnáti.

Dělení na podpůrce a odpůrce se zachovává i tady, ovšem neexistují zde rody *Daimjó Šinpan*. Velcí *Daimjó*, kteří vládnou provinciím, jsou všichni *Tozama*; paradoxní je případ vzbouřeného *Daimjó Suriga*, který má na Merkuru titul *Daimjó Fudai*. Vysoká šlechta jmenování mladičkého lorda *Maru* na nejvyšší post příliš nevívala a pouze podpora přímých poddaných jej udržela v čele venušské *Mishimy*. Všechny armádní reformy jsou také prováděny s jediným cílem – oslabit moc tradičních předáků a získat podporu pro Následníka, což se zatím překvapivě dobře daří.

Na Marsu je situace ještě úplně jiná, neboť zde naopak žádní staří rodoví *Daimjó* nejsou; všichni byli jmenováni teprve lady Mariko. Všichni jsou jí loajální a náleží k *Daimjó Fudai*. Ovšem na Marsu mají šlechtické tituly, stejně jako mnoho dalších věcí, pouze symbolický význam. Zdejší Mishima je vysoce vyspělá společnost kapitolského typu, postavená na korporálním prostředí mnohem více než ostatní části. Vojenská hodnost či civilní zařazení napoví o důležitosti člověka mnohem více než šlechtický titul. Přesto ani marsovská Mishima neopouští staré zvyklosti (to se prostě v Mishimě nedělá) a respektuje tradiční systém hodnot, třebaže vnáší do řídicích struktur mnoho demokratizujících prvků. Typickým příkladem jsou *Šisandžikai*, městské rady, které obvykle slouží jen jako poradní orgán správce, ale na Marsu mají poměrně rozsáhlou pravomoc.

Nade všemi pak stojí lordi Následníci, trojice označovaná jako *Sanšikan* (Rada Tří, koncil regentů). Lord Moya nosí titul *Sessei*, vůdce *Sanšikanu*, avšak tato organizace je navýsost formální a pokud je známo, sešla se pouze jedenkrát v historii – krátce po puči proti jejich otci, overlordu Nagoyovi.

Každý z nich se honosí titulem *Sei Taišógun*, hlava vojenských rodů (*Buke No Tórijó*), a dále jinými vznešenými názvy; mj. jim přináleží i hodnost generalissima (*Sótó*), přičemž oba lordi jí drží osobně, kdežto lady Mariko ji z osobních i politických důvodů postoupila princovi Yojimbovi.

Kolem nich je soustředěn celý správní a vojenský aparát. Je-li Následník (*Seishi Teiza*) neschopen výkonu funkce, může být jmenován *Šikken*, regent, který jej zastupuje. V takovém postavení se nachází lord Nozaki na Merkuru. *Šikken* může jmenovat svého zástupce, *Renšó*. Je-li *Šógun* schopen fungování, mívá kolem sebe velkou suitu lidí.

Sobajónin je velký komoří a obvykle nejbližší důvěrník *Šóguna*. Postavení *Ródžú* (seniorů) připomíná rozdíl mezi dvorskými a zemskými úředníky. To jsou zástupci mocných rodů (*Gozaku*), nezřídka samotní *Daimjó*. Jejich protiváhou je *Rokuninšú*, Šestice, složená z *Wakadošijori* (mladší senior), kteří jsou blízcí *Šóguna*. V osobních činnostech mu pomáhají *Šuttónin*, asistenti. Krom velkého komořího existuje ještě malý, *Sobašú*. Mohou se doplňovat nebo být jen jeden, jak se Následníkovi zlíbí.

Aparát obvykle čítá stovky osob, které není možné všechny ani jen vyjmenovat. Namátkou zmíníme některé důležité: *Tairó* (kancléř, představený seniorů), *Džiša Bugjó* (správce chrámů a svatyní), *Mači Bugjó* (starosta), *Kandžó Bugjó* (finanční správce), *Sakudži Bugjó* (správce stavebních prací), *Omecuke* (velký inspektor), *Rusui* (stráž Následníkovy sídla), *Kattegakari Ródžú* (senior pro finanční záležitosti), *Óban Gašira*, *Šoinban Gašira*, *Košógumiban Gašira* (velitelé šógunovy stráže) či *Šógunke Heió Šihan* (učitel bojových umění šógunovy rodiny). Nejvyšší postavení (mimo regenta) má *Kanrei*, pověřený vykonávat pravomoci *Šóguna* v nějakém vzdálenějším teritoriu. Ve vojenské oblasti je nejbližším mužem *Sómu*, generál-adjutant, který plní funkci křídelního pobočnicka.

Podle vzoru dvorských stupňů zavedli i lordi Následníci obdobná rozlišení. Příslušníci dvora v Quan-to jsou dle výnosu lorda Maru dělení na: *Taitoku*, *Šotoku*, *Taidžin*, *Šojin*, *Tairei*, *Šórei*, *Taišin*, *Šóšin*, *Taigi*, *Šógi*, *Taiči* a *Šóči*. To je zjednodušená klasifikace oproti dvoru lorda Moya, který rozeznává: *Taišoku*, *Šošoku*, *Taišu*, *Šóšu*, *Taiši*, *Šóši*, *Taika-jo*, *Taika-ge*, *Šóka-jo*, *Šóka-ge*, *Taizan-jo*, *Taizan-ču*, *Taizan-ge*, *Šózan-jo*, *Šózan-ču*, *Šózan-ge*, *Taiocu-jo*, *Taiocu-ču*, *Taiocu-ge*, *Šócu-jo*, *Šócu-ču*, *Šócu-ge*, *Riššin*, *Taikin-jo*, *Taikin-ču*, *Taikin-ge*, *Šokin-jo*, *Šokin-ču*, *Šokin-ge*. Lady Mariko v Hosokawě přistoupila k reorganizaci a zjednodušení systému. Její dvorní hodnostáři se skládají z: *Šó-i*, *Džiki-i*, *Gon-i*, *Mu-i*, *Zui-i* a *Šin-i*.

Na závěr stojí dvůr císaře na Luně. Božský *Tenno* zde žije v exilu, neznámý svému lidu a nechtěný svými dětmi, byť v neskutečném přepychu. Mishimská Luna produkuje více než dostatečné množství financí k uživení dvora i s jeho příslušníky.

Postavení overlorda je v současné době hodně nejasné a vratké. Dosti připomíná pozici japonských císařů před restaurací Meidži, kdy byli pouhými figurkami v rukou vojenských vládců. Císař je uznáván Kartelem jako zástupce Mishimy, ale ve skutečnosti se vedou separátní jednání s Následníky, pokud se jedná o důležité rozhodnutí. Navíc lord Nozaki setrvale autoritu overlorda podřívá, patrně ve snaze snížit prestiž dynastie Mishima v očích poddaných.

Tenno má k dispozici jeden z nejlepších vojenských útvarů Mishimy, Nebeskou Gardu (*Tenban, Tengaku Hiei*). Čítá na 10 000 *Hatamotů*, z nichž se pravidelně rekrutují mishimští Doomtroopeři. Historie této slavné jednotky sahá do hluboké minulosti, neboť je přímým dědicem tradic mishimského kontingentu, který se účastnil První křížové výpravy (*Dai-iči Gisen*). U dvora rovněž pobývá řada vyhnaných či sesazených *Daimjó*. Většinou právě ti zastávají čestné dvorské funkce (*Kan'i*).

Nejvyšší známou funkcí je *Kanpaku*, regent císaře, kterýžto post není v současné době obsazen; spekuluje se o záměru overlorda jmenovat do něj Hidejoši Nogiho, kterážto hrozba postačila k tomu, aby lord Maru upustil od snahy o vypuzení vzpurného *Daimjó* z Venuše a začal s ním vést mírové rozhovory. Nejvyšší obsazenou funkcí je *Taikó*, dvorní kancléř, který řídí administrativu císařského paláce. Následují ministerské hodnosti a funkce radů:

Naidaidžin (ministr vnitra či strážce pečeti), *Sadaidžin* (ministr zleva), *Udaidžin* (ministr zprava), *Dadžódaidžin* (velký ministr), *Dainagon* (velký rada), *Čúnagon* a *Šónagon* (radové) a konečně *Tenban Gašira* (velitel Nebeské gardy). Dále je u dvora přítomna aristokracie, *Kuge*. To jsou privilegovaní příslušníci samurajské třídy, kteří obdrželi některý z vzácných šlechtických titulů. Mishima zná tituly *Kiši* (rytíř), *Danšaku* (baron), *Šišaku* (vikomt), *Hakušaku* (hrabě) a *Kóšaku* (markýz). Tyto mohou být uděleny v zásadě jakémukoli příslušníku samurajské třídy, který má nárok na označení lord (*Hanku, Hanšó*) či feudální pán (*Tonosama*), tj. všem, kteří vlastní panství. Obvykle se titulu dostává samuraji ve vztahu k jeho společenské prestiži a to tak, aby byla titulem pozvednuta (*Kokudžin – Kiši, Dogó – Danšaku, Kašin – Šišaku, Gokenin – Hakušaku, Hatamoto – Kóšaku*), odchylky od této nepsané normy samozřejmě existují. *Daimjó* tituly obdařování nebývali, neboť jejich vlastní titul byl chápán jako vyšší; ovšem ve spletité síti vztahů panujících v korporaci někteří *Daimjó* o tyto usilovali a získali je, nebo je obdrželi od overlorda při přijetí mezi dvorní šlechtu.

Dvůr je organizován hierarchicky do stupňů (*Ikai, Kurai*), které mají své vlastní názvy. Status každého člena dvora je podle toho snadno rozlišitelný.

Čtyři kategorie jsou vyhrazeny pro přímé příbuzné císaře (*Hon 1-4*). Současní lordi Následníci by tak nosili dvorský stupeň *Iči Hon Šinno*, který je nejvyšším ze všech. Nositelé těchto stupňů jsou zvaní *Šinnin-kan*.

Za *Šinno* následují *Čokunin-kan*, držitelé stupňů *Čokuju*, jmenovaní císařem. *Šó-iči-i, Džu-iči-i, Šó-ni-i, Džu-ni-i, Šó-san-i, Džu-san-i, Šó-ši-i-jo, Šó-ši-i-ge, Šó-go-i-jo, Šó-go-i-ge, Džú-go-i-jo* a *Džú-go-i-ge*.

Níže postavení jsou *Sonin-kan*, držitelé stupňů *Sóju*, schválení císařem (tj. získali svou hodnost od jeho předchůdců či vysokých hodnostářů a byli císařem dodatečně schváleni): *Šó-roku-i-jo, Šó-roku-i-ge, Džú-roku-i-jo, Džú-roku-i-ge, Šó-šiči-i-jo, Šó-šiči-i-ge, Džú-šiči-i-jo, Džú-šiči-i-ge*.

Na konci hierarchie jsou *Hannin-kan*, příslušníci kategorie *Hanju*, jmenovaní vysokými hodnostáři dvora: *Šó-hači-i-jo, Šó-hači-i-ge, Džu-hači-i-jo, Džu-hači-i-ge, Dai-so-i-jo, Dai-so-i-ge, Šó-so-i-jo, Šó-so-i-ge*.

Na závěr uvedme dva specifické tituly, které provázejí Mishimu od počátku. Titul warlord (*Gunhanšu, Gunhankó*) je statutární označení vůdce, který má právo velet ostatním v boji, přičemž toto právo musí mít přirozeně, vyplývající z jeho společenského statusu, nikoli armádní či jiné služební funkce. Je tedy obvykle spojován s *Daimjó*, ale nemusí tomu být tak vždy, může se jednat i o starší vazaly v samostatných funkcích.

Na vrcholu stojí titul nejvyššího warlorda nebo též overlorda, *Daihankó* (*Daihanšu*) Mishima.

Overlord je také formálním velitelem Spojených armád Mishimy (*Mishima Rengo Rikutai*), ačkoli praktický výkon funkcí je mu odpírán.

Každopádně se dnes lunární část korporace prakticky osamostatnila a je otázka, kdo ji po smrti overlorda Nagoyi získá; ve hře je silný vojenskoprůmyslový komplex, obchodní aktiva, diplomatická i obchodní zastoupení, nesmírně cenné pozemky na Luně a zejména velká část mishimské kosmické flotily, především ochodní. Mishimské kosmické loďstvo je v současnosti rozděleno do čtyř skupin, které slouží jednotlivým sekcím, přičemž loďstvo císaře na Luně je druhé největší po merkurské flotile. Při rozpadu loďstva po puči také mnoho lodí dezertovalo, přešlo k jiným korporacím či se z nich stali pověstní *Wakó*, obávaní mishimští piráti.

***

Neurození (*Jašiumare*) jsou nejpočetnější vrstvou mishimské společnosti. Jejich postavení je různorodé, od hlubokého feudálního poddanství na Merkuru přes vojensky organizovaný život na Venuši až po relativně svobodné ovzduší na Marsu, hodně podobné kapitolským zvyklostem. Tito tvoří největší počty vojáků v korporačních válkách.

Na Merkuru je válčení považováno za výsadu samurajů (neválčí se zde tolik), kteří by považovali za hanbu, kdyby byli předstíženi někým méně urozeným. Takovou urážku může samuraj ztrestat i smrtí. Pokud neurození (míněni jsou ti japonského původu) tíhnou k vojenské službě, nezbyvá jim nic jiného než snažit se vyniknout v nějakém technickém oboru, který je v armádě potřebný, ať už se jedná o údržbu, spojovací službu, lékařskou službu či dělostřelecké oddíly. Tam všude jsou nalézáni neurození. Jsou označováni souhrnným názvem *Arashi*, neboť sledují tzv. *Arashi Ryu* (Cestu bouře).

Na Venuši provádí tzv. Záložní armáda (*Kinsei Jobigun*) registraci a výcvik všech potencionálních branců. Ti se tak naučí základním vojenským návykům. I zde je zájem o službu v armádě tak velký, že žadatelé musí být odmítáni. Mnohdy jsou však narychlo ozbrojeni a postaveni do pole, když se jedná o nějaký blízký vpád nepřitele a potom fungují jako domobrana.

Na Marsu jsou neurození rovnocennou součástí obranných mechanismů. Jsou pravidelně cvičeni a často vyztužují frontu. Jejich výcvik je nejtvrdší ze všech tří planet a blíží se výcviku samurajů.

Slovo *Ašigaru* znamená ‚běžný pěší voják‘ a zahrnuje v podstatě brance z neurozených vrstev. Všude, dokonce i v rigidní merkurské společnosti, existuje možnost postupu z těchto do speciálních jednotek, formovaných z neurozených (či smíšených). Na Venuši a Marsu prochází základaři pravidelnými testy, sloužícími právě pro doplnění stavu speciálů. Na Merkuru náborů neprobíhají takto hromadně a organizovaně; jsou spíše předmětem zájmu jednotlivých *Daimjó* nebo některých sekcí *Daihonei*. Priority těchto programů jsou různé; jedná se zejména o podpůrné či technické složky, i když někteří *Dogó* bez vazalské družiny (např. čerstvě povýšení samurajové) formují své osobní oddíly právě z těchto vojáků.

Na Merkuru proto existují jednak tzv. Vojáci družiny (*Kerai Ašigaru*), kteří nahrazují samurajské vazaly, jednak nečetné armádní oddíly, zvané prostě pěší vojáci (*Hamusha*). Obě skupiny, ideově si velmi blízké, jsou cvičeny v boji zblízka dle mishimských tradic. Dále jsou tu příslušníci technických oddílů (Support soldier – *Tokkahei*). Ti slouží zejména v dělostřelectvu a dalších podpůrných složkách.

Na Venuši tvoří hlavní část záložní jednotky, domobrana (*Jobi Ašigaru*), trénovaná opět tradičním způsobem. Mnoho jejích členů vstupuje do pravidelné armády, nakolik korporační zdroje dovolí, kde vytváří lehké pěší útvary (*Kei Fuhjótai*), nebo opět technické složky (*Tokkahei*).

Na Marsu fungují záložáci a domobrana jako součást Sil sebeobrany (*Kaijó Hóanchó*).

Z jejich výzbroje byly odstraněny nepraktické naginaty. Tvoří mnoho pravidelných jednotek (Defending soldier – *Kanjó Gunsotsu*), či někdy spolky napodobující samuraje, zaměřené na

rozvoj bojových dovedností. Ty mají různé názvy obvyklé v Mishimě, např. Vojáci Bílé chryzantémy (*Širagiku Gunsotsu*).

Myšlenka aktivnějšího nasazení Neurozených čas od času v korporaci stále ožívá, zejména v dobách nepříznivých výsledků samurajských vojsk. Tak se na Venuši v časech Smrtícího přívalu zrodila idea úderných kulometných jednotek, které zformoval bývalý kartelový důstojník generál Sebree. Tyto oddíly si samy daly jméno Černé prapory (*Burakkukiši*) a proslavily se v několika taženích. Poté však byly rozpuštěny a jejich zbytky poslány na Nový Eden, kde se na ně mělo zapomenout, leč nestalo se tak. Vlivem silné tradice a soudržnosti elitních jednotek vznikly proslulé oddíly Nefritových duchů (*Gjóku Jurei*). Tyto se nyní vyskytují i zpětně na Venuši a řídké i na ostatních místech Sluneční soustavy.

***

Zvláštním případem jsou příslušníci podsvětí. Mishima představuje ohromné a velmi početné společenství, na jehož pozadí kvete rozsáhlý organizovaný zločin. Je obvyklé, že příslušníci podsvětí jsou často čínského či korejského etnického původu. Málodko ví, že Mishima je vícejazyčná; pokud už se o tom někdo zmíní, jmenuje na druhém místě vždy angličtinu.

Čínské dialekty však daly vzniknout specifickému nářečí, *Chink*, typickému právě pro organizovaný zločin a nejnižší vrstvy, hlavně ve městech. Tam spolu početné gangy bojují o vliv na trhu s omamnými látkami, zbraněmi, prostitutkami či nelegálními technologiemi. Nejznámějšími jsou Triády, vzniklé z čínské mafie na Staré Zemi, dále Yakuza, Soulpa, Tongy a několik dalších včetně teroristických a ultranacionalistických organizací.

Vztahy v Yakuze jsou založené na přímém osobním kontaktu. Historie této organizace je velmi dlouhá a sahá až do šógunátu Tokugawa (Edo). Jedna historie tvrdí, že Yakuza byla organizací vzešlou z tehdejších *Kabukimono*, jiná naopak že vznikla ze spolků *Ikki*, které měly na starost právě obranu proti nim. Legenda této *Mači-jokkó* trochu připomíná pověst o Robinu Hoodovi. Její základ tvořili profesionální hráči (*Bakuto*) a potulní prodáváci (*Tekija*), kteří přešli od své bývalé profese k nové, pohodlné, byť riskantní existenci, kdy bojovali s lupiči a ve volném čase si krátili chvíle pitím saké a hraním kazardních her.

Nosným pilířem Yakuzy je vztah *Ojabun* – *Kobun*, něco jako otec – syn. Jak praví jedno z úsloví jakuzy, *Kobun je kulkou Ojabuna*. *Kobun* tedy musí poslouchat, na oplátku se mu dostává ochrany a rad ze strany *Ojabuna*. Podobně jako u mafie má Yakuza zvláštní obřad pro přijímání nových členů, při kterém proti sobě sedí *Ojabun* a nově přijímaný adept, který se po rituálu stane *Kobunem*. Pijí saké smíšené se solí a šupinami, které si vymění a tím stvrdí vzájemný vztah. Jakmile je iniciace ukončena, dokonce i *Kobunova* žena a děti mají povinnost poslouchat Yakuza. Pokud člen Yakuzy zklame svého nadřízeného, očekává ho často *Jubizume*, trest, při kterém si musí odseknout prst. Tento zvláštní trest má svůj původ v samurajských dobách – když bojovník přijde o část ruky, není schopen držet meč tak dobře a stává se závislejším na svém pánovi. Odsekávání článků prstů má své pořadí, které souvisí s držením katany – pokud se katana drží správně, je nejdůležitější malíček, pak prsteníček, prostředník – a ukazovák samotný už je při držení meče téměř k ničemu. Proto si při *Jubizume* provinilec usekne nejprve prst malíčku, při dalším provinění druhý prst malíčku, pak se přejde na prsteníček – a tak dále. Nadřízený přitom nemusí provinilci nic říct – stačí, když mu dá nůž a provázek, který má zastavit krvácení – všichni ví, co se stane. Provinilec pak rituálně přinese prst pěkně úhledně zabalený a není nutné, aby se svědci podívali, co v balíčku je – všichni to vědí – a i kdyby, stačí se podívat na ovázanou ruku.

Yakuza (též *Borjókudan*) má poměrně rafinovanou strukturu: nejvyšší šéf (*Kumičo*) má ke své dispozici svého zástupce (*Daigaši*), poradce (*Saiko Komon*) a „šéfa velitelství“ (*Sohonbučo*). Vlastní oblastní organizované činnosti má na starosti „muž číslo dva“ (*Wakagašira*), jemuž pomáhá *Fuku Honbučo* (pomocný šéf) se svými vlastními gangy. V jednotlivých oblastech pak působí nižší oblastní šéfové (*Šateigašira*), kteří mají k dispozici vlastní asistenty

(*Šatejgašira Hosa*). Typická ‚rodina‘ Yakuzy má rovněž celou řadu ‚mladších bratrů‘ (*Satej*) a spoustu ‚mladších velitelů‘ (*Wakašu*). Nově přijatý člen je nazýván *Sanšit*.

Tři nejznámější organizace Yakuzy jsou Jamaguči-gumi, Inagawa-kai a Sumijoši-kai. Triády mají zhruba stejně dlouhé tradice, vycházejí ovšem z jiných kořenů a jejich chování je diametrálně odlišné. Zatímco Yakuze nechybí jakási ‚národní hrdost‘ či ‚společenská odpovědnost‘ projevující se v časech krize, Triády sdružují zločince nejhrubšího zrna, kteří se morálními zábranami nezatežují. Většina skutečně bestiálních zločinů byla spáchána příslušníky Triád.

Hlavou každé Triády je ‚pán hory‘, *Šan-ču*. V řízení gangu mu pomáhá asistent, *Fu-šan-ču*. Vedení je skryté, neúčastní se vlastních operací, přitom pro členy Triády představuje zákon a kdykoliv může na kteréhokoliv člena Triády uvalit příkaz k likvidaci. Zvláštní postavení má předák (*Sin-fung*) a ‚pán kadidla‘ (*Heung-ču*), kteří mají na starosti rituály a přijímání adeptů mezi členy Triády. Dále je tu ‚rudá hůl‘ (*Hung-kwan*), v bojových uměních zběhlý bojovník, který má na starosti výcvik pouličních gangsterů a organizuje ochranu území gangu. Na jeho úrovni je ‚bílý větrník‘ (*Pak-tč-sin*), který působí jako účetní a poradce a rovněž ‚slaměný sandál‘ (*Čo-haj*), jenž funguje jako styčný důstojník, komunikující s jinými Triádami a mafiemi. Na spodku celé organizační struktury je pochopitelně obyčejný pouliční gangster (*Sče-kau*), který má na starosti vlastní špinavou práci na ulici.

V trvalém soutěžení mezi jednotlivými organizacemi se nejmladší z nich, Tongy, profilují jako nejživotoschopnější. Přejaly členění odvozené od kruhů Soulpy, osobní vztahy mezi členy z Yakuzy a jejich vyšší organizaci a bezohlednou brutalitu Triád. Na rozdíl od ostatních jsou Tongy zaměřené primárně na technické prostředky, roztahují své prsty v průmyslu a dokonce mají vlastní průmyslovou špionáž v jiných korporacích. Řada symbolů mishimské techniky má svůj původ právě u Tong, které tak získávají toleranci ze strany mocných, bohatství a vliv. Jestliže ještě nedávno platilo, že Triády mají vliv na Merkuru a Marsu, Soulpa na Venuši a Yakuza na Venuši a Merkuru, dnes Tongy pohlcují jednu jejich organizaci az druhou. Tvrdí se, že Tongy dnes ovládají čtvrtinu mishimského průmyslu a jejich vliv zasahuje do nejvyšších kruhů.

Tváří v tvář vojenské organizaci podsvětí jsou pořádkové síly korporace téměř bezmocné. Vliv gangů prorůstá do oficiálních struktur a korupce je obrovská. Obchod s technologiemi se nadto dotýká i zájmů průmyslových koncernů a nejvyšší politiky. Mocné *Keiretsu* i špionážní služby Následníků mají své agenty uvnitř technogangů, které se zaměřují na obchod s technologiemi. Zločin bují zejména ve městech, nebo i v mezinárodních zónách. Vliv některých skupin je obrovský (tvrdí se, že *Šikken* Nozaki, druhý muž Merkuru, je v úzkém spojení s Triádami). Zločinečtí bossové bez rozpaků využívají služeb nájemných vrahů, nezřídka příslušníků kultu Chodců stínu (*Hikage Hokoša*).

Pouliční gangy vedou časté boje, ať už s policií, konkurencí nebo ‚*Kabukimono*‘. Jejich členové jsou proto zběhlí v používání mnoha druhů zbraní, zejména tzv. *Gurentai*, preferující moderní střelné zbraně před tradiční katanou, což jim poskytuje dobrý základ pro vojenské využití. Armádní štáby proto v minulosti přikročily k založení oddílů, skládajících se z chycených a odsouzených zločinců. Existence takovýchto specifických jednotek umožňuje těmto lidem podržet si vlastní subkulturu, což výrazně přispívá k jejich morálce a ochotě položit život za korporaci. Jejich bojové dovednosti tak nepřijdou vniveč, státní aparát se zbaví problému s nebezpečnými zločinci a ozbrojené síly získají značný přínos. Samozřejmě, existence těchto oddílů není bez problémů. Jejich ochota podrobit se armádnímu drilu bývá nevalná, zejména v počátcích, kdy je i mnoho dezercí. Zběhové jsou však exemplárně trestáni, jsou-li dopadeni. Také chování k civilnímu obyvatelstvu není nejlepší, zejména pokud se tyto oddíly dostanou na obsazené území; dochází pak k mnoha excesům. Z těchto důvodů formuje velení *Suisei Kengun* squady tzv. Krvavých d'áblů (*Ketsuekimaši*) do malých jednotek (*Ketsuekimaši Kahei*) a snaží se je expedovat jako žoldnéřské mimo planetu. Silné uplatnění nacházejí na Marsu, kde je Lady Mariko najímá do boje proti kapitolským jednotkám, mezi nimiž si již vydobily tu nejhorší pověst.

Na Venuši probíhá obdobný proces, jen vzniklé útvary nejsou nikam expedovány, neboť Graveton jim skýtá dostatek uplatnění. Útvary ‚Dáblů‘ jsou přednostně dávány do služeb námořnictva, nicméně je občas využívají i méně ortodoxní velitelé pozemních vojsk. Během vzpoury warlorda Nogiho byla vytvořena řada těchto jednotek, kdy rebelující *Daimjó* propustil stovky zločinců a naverboval je do svých vojsk výměnou za slib prominutí trestů. Krvaví d'áblové v jeho službách bojovali dobře v údolí Mortbringen a zasloužili si plně své odměny. I jejich status je ožehavým problémem v mírových jednáních mezi Následníkem a vzbouřenci.

Na Marsu bojuje mnoho útvarů Krvavých d'áblů, zejména ovšem dopravených z Merkuru; vlastní zdroje jsou řídké. Tvrdí se, že Lady Mariko má tichou dohodu s místními bossy podsvětí, že určitý počet vojáků sami dodají i s výzbrojí, čímž plní svou vlasteneckou povinnost a přispívají k obraně enklávy. Zároveň zde zůstává mnoho exulantů z merkurských jednotek, čímž podsvětí zvolna sílí. Mariko v tajnosti pomáhá všem, kdož se chtějí v mishimských územích na Marsu usadit, takže merkurské oddíly mají velké procento dezercí či fingovaných úmrtí, kdy ‚zemřelí‘ s novými doklady začínají nový život. Tato chytrá politika způsobuje nárůst populace Mishimy na planetě, zejména bojeschopných složek. Ti z d'áblů, kteří se osvědčí, představují po nějaké době skutečnou elitu, zvláště vezme-li se v úvahu jejich nešlechtický původ. Pokud najdou dostatek vnitřní síly, aby dodržovali kázeň a disciplínu a zároveň jsou dostatečně tvrdí aby přežili, mohou nastoupit k útvarům parašutistů. Tito ‚Parad'áblové‘ (*Kuteikimaši*) pak představují vysoce kvalitní úderné jednotky.

***

Zvláštní složkou mishimské společnosti jsou mnišské řády. V historii Japonska zaujímali vždy důležité místo a nejinak je tomu i v současnosti. Těchto řádů existuje v Mishimě velké množství, většinou omezených na jediný klášter. Jsou nicméně i velké a rozsáhlé řády, byť nemají centrální organizaci známou z evropské historie (nebo pouze formální).

Tradičním učením mnichů je směs buddhismu školy *Tendai* a tradičního japonského šintoismu, nazývaná *Šúgendó*. Největší význam mají sekty bojových mnichů (*Sohei*), které jsou významnou posilou pro korporační vojska. Některé velké chrámy, jako chrám *Soshomara* na Merkuru nebo *Yorama* na Venuši, jsou známy jako střediska výuky bojových umění a sídla velkých mistrů budó, k nimž se sjíždějí žáci z celé Mishimy, zejména samurajové; výjimečně i další. Rovněž významně ovlivňují korporační politiku. Většina mnichů je neurozeného původu, jejich postavení je však vyšší než ostatních neurozených a nejsou vystaveni kvůli samurajské vrstvě.

Existuje několik tradičních sekt bojového umění, odvozených od starých japonských tradic: *Enryaku-ji*, *Onjo-ji (Mii-dera)*, *Todai-ji*, *Kofuku-ji*, *Nanzen-ji* a *Kyomizu-dera*. Dnes je toto rozdělení nepříliš významné pro všechny mimo samotných mnichů, neboť mezi jednotlivými školami (někdy i kláštery téže školy) se vedou neustálé třenice a mniši navzájem na sebe nevraží a intrikují ve snaze získat větší prestiž a finanční příjmy než konkurence.

Rozeznáváme tři hlavní směry boje: boj s naginatou ve zbroji (*Ō-joroi Sohei*), boj s wakizashi a tantó (*Šoto Sohei*) a nejvzácněji se někteří mistři se věnují i boji katanou, ale ti většinou přináležejí k samurajské vrstvě (*Buke Sohei*). Všichni mniši včetně samurajů se řídí zásadami *Šúgen-dó*.

Některé řády si získaly větší pozornost než jiné, zejména pro svou tajemnost a přísnou uzavřenost. Takovým případem je například Řád Lovců démonů (*Rjódzin Akki Čúmon*), jehož hlavní sídlo se nachází na Zapovězených ostrovech na Merkuru, ale má pobočky po celé Sluneční soustavě. Jeho počátky sahají do dob Neroniánské hereze, kdy část rebelujících inkvizitorů uprchla a našla útočiště v Mishimě, která je ochránila před hněvem Bratrstva. Tito inkvizitoři, vedeni legendární Toronagou, přijali pohostinství jedné ze sekt bojových mnichů, s níž posléze splynuli a navzájem si předali své dovednosti. Řád vyrábí magické zbraně, vhodné k boji proti Černé legii a Lovci démonů jsou postrachem legionářů všude kde

se objeví. Řád je velmi uzavřený a dobře hlídá svá tajemství; je široce uznáván pro své dovednosti, přestože Bratrstvo neustále mumlá cosi o kacírství. Jeho existence významně redukuje závislost Mishimy na inkvizici Bratrstva, což je právě předmětem nelibosti Kurie. Nejznámější sektou v Mishimě nicméně bezesporu je kult Chodců stínu (*Hikage hokoša*). Je zahalen do pláště tajemství a obav, neboť střeží tradice a dovednosti starých japonských mistrů ninjutsu, špionáže a umění tiché smrti. Jeho zabijáci (*Šikaku, Kjókan*) jsou obávaní ve všech koutech známého vesmíru. Bratrstvo na kult otevřeně nevraží a podezírá jej z nákazy Temnotou, ale do jeho struktur nedokáže infiltrovat, zejména díky mystickým silám, které Chodci ovládají. Tito muži jsou patrně nejvýkonnějšími nájemnými vrahy na světě. Jako ostatní sekty, i Chodci stínu mají své odnože, např. *Nagano-dera* vzniklé na Merkuru či *Tanjuro-dera* původem z Venuše, které klade hlavní důraz na převleky a nápodobu chování. Nejvíce obávaní jsou legendární Smrtonoši (*Šikjóhansu*), kterými disponují členové vnitřního kruhu kultu, Stínoví mistři (*Hikage Sensei*). Nejznámějším z nich je dohady a nejasnostmi opředený Toshiro, významná postava dvora lady Mariko. Jeho plný titul je prý *Kasei Hikage Waka Sensei*, volně přeložitelný jako Stínový mistr Marsu. Nejvyšší představitel kultu prý nosí titul *Hikage O Sensei*, Velký mistr.

Tvrdí se, že mystické dovednosti jednotlivých skupin se liší dle původu a působení. Takzvaní Bílí mystici (*Širó Sennin*) jsou zběhlí v používání Umění, nebo se mu blíží a čerpají svou sílu ze stejného zdroje. Sem se řadí již zmíněný Řád Lovců démonů.

Šedí mystici (*Šimofuri Sennin*) jsou zaměřeni přednostně na rozvoj sil *Ki*, jako hlavní mishimské tradice. Mnišské sekty a jimi školení samurajové používají právě tento směr. Nakonec stojí Černí mystici (*Kuró Sennin*), o nichž se tvrdí, že používají sílu Temnoty, blízkou Černé symetrii. Nejzlověstnější ze všech, Chodci stínu, mají spadat do této kategorie. Zcela novou kapitolu v historii mnišských řádů otevřela lady Následnice Mariko na Marsu, když založila ženský řád *Kikigomae*. Do jeho řad vstupovaly především ženy, které byly fyzicky zohavené nebo jinak poznamenané a proto se uvnitř řádu rozvinul program tělesných kybernetických náhražek, získaných od Kybertroniku. Mnišské válečnice se tedy nezdokonalují v užívání sil *Ki*, nýbrž jdou cestou zdokonalování pomocí techniky. Vůdkyně skupin tohoto řádu jsou označovány vnějšími zdroji jako ‚*Sukeban*‘, což postihují anglofonní relace jako ‚*leader of a group of delinquent girls*‘; ovšem vždy mimo doslech mnišek nebo lady Mariko.

***

Mishimská technika je vsutku podivuhodnou směsí megalomanie, individualistického přístupu, konzervatismu a lpění na zažitých zvyklostech a supermoderních technologiích, často získávaných špionáží či nákupem od Cybertronicu.

Tón jako vždy určuje Merkur a zbylé části korporace se ztěžka potýkají s realitou svých světů, která je diametrálně odlišná. Mishima má kontrolu nad více než 95% území planety, což je zcela bezprecedentní jev v jinak rozhárané Sluneční soustavě. Podstatnou část místní politiky tedy pochopitelně tvoří vnitřní rozmíšky a půtky mezi jednotlivými *Daimjó*, vedené tu na úrovni samurajských střetů v poli dle prastarých vzorů, tu pomocí špionáže a zákeřných intrik, tu v rovině ekonomického soupeření.

Lord Následník (*Kuteinoshi*) Moya nemá na Merkuru rovnocenného soupeře a navíc charakter podzemních teritorií nepřeje leteckým, námořním ani tankovým a dělostřeleckým jednotkám, vyjma lehkých, speciálně uzpůsobených typů. Hlavní důraz je položen na lehce pancéřované mobilní oddíly, zdatné v boji na krátkou vzdálenost; odtud se odvíjí charakter celé mishimské armády, jakkoli na jiných světech to má mnohdy neblahé dopady na její účinnost.

Vojenská struktura na Merkuru je velmi jednoduchá. Mishimská společnost je hluboce militarizovaná a elitní příslušníci armády – samurajové – jsou neustále v pohotovosti. V míru mají roli bezpečnostních a pořádkových sil. Vzhledem k vazalskému systému plní zároveň ve

svěřených lokacích funkci strážců pořádku. Mají k ruce početné ozbrojence z řad neurozených, *Ašigary*, kteří tvoří nejpočetnější vojenské vrstvy. Jsou pro korporaci velmi důležití, neboť často obsluhují technická zařízení, což mnozí ‚praví‘ samurajové považují za podřadné.

Běžné problémy tedy řeší místní vládcí či jejich správci, k nasazení armády dochází jen výjimečně. Dojde-li k průniku nepřátelských sil ve větším rozsahu, lord Moya prostě svolá oddíly vazalů, které posílí jeho osobní útvary (nejrozsáhlejší ze všech) a případně podpůrné jednotky pravidelného vojska, sestavené ze zbraní vyvinutých speciálně pro podzemní prostory Merkuru. Velením je pověřen buď některý z jeho pobočníků, nebo nejvýše postavený *Daimjó*. Pravidelná armáda tak sestává zejména z podpůrných složek (dělostřelectvo (*Kaho*, *Džuho*), mechanizované jednotky (*Rikótai*, *Sokobutai*)), zvláštních jednotek (malé merkurské ponorky – *Kei Sensuikan*) a nájemných jednotek Róninů či Krvavých d'áblů, které ovšem fungují jako polosoukromé či žoldnéřské (*Mešikakae*) a pro jednotlivé mise jsou najímány. Existuje Vrchní velitelství (Hlavní stan) Merkuru (*Suisei Dai Honei*) v čele se samotným Následníkem Trůnu (*Seishi Teiza*). Jeho činnost však zahrnuje minimum operačních aktivit, soustřeďuje se na výcvik, výrobu zbraní, špionáž a kontrašpionáž a vývoj a získávání technologií. Z těchto důvodů je úzce propojen s Palácem Následníka (*Seishi Goten*), u nějž funguje *Samuraidokoro* – úřad suplující funkci Ministerstva války, který v podstatě jen koordinuje vztahy mezi štábem a dvorem.

Merkurské *Daihonei* je rozděleno na sekce dle jednotlivých typů zbraní. Operační velitelství prakticky nemá kromě sekcí zaměřených na krizové zóny (např. Sekce Fukido – *Fukido Ičibu*) a kosmického loďstva (*Uchusen Kantai*). Nejvyššími polními vojenskými útvary jsou tak *Dokuricu Šubitai* (samostatné útvary na úrovni brigády), spadající pod velení příslušné sekce a integrující všechny typy jednotek. Hlavní složkou v nich jsou bojové skupiny (*Gunpei*), samostatná komanda (*Tokusecu Buntai*) a samostatné skupiny (*Šítai*). O větších vojenských akcích rozhoduje vždy Následník nebo jeho zástupce, lord Nozaki.

Někteří lokální vůdci v ohrožených sektorech mají titul generál-governéra (*Sókanrjó*), který je opravňuje velet armádním jednotkám na vyšší úrovni, než by jim běžně příslušelo. Na Merкуру je mnoho větších i menších *Daimjó*, takže tento titul zde nemá takovou vážnost jako na ostatních planetách.

Vojenská technika na Merкуру spadá organizačně pod Technickou sekci (*Gidžucu Ičibu*) Hlavního stanu. Ten má v otázce technického vývoje poměrně silné pravomoci, i když existuje řada nezávislých projektů v jednotlivých *Keiretsu*, které jeho směrnice nerespektují. Technická sekce je zcela ovládána tradicionalisty, přestože se jí čas od času podaří realizovat nějakou dobrou myšlenku, jako například když se nechala inspirovat uličními gangy na jednostopých vznášedlech, novodobých motorkách a převzala je do armády jako průzkumné vozidlo. Divocí *Kabukimono* si je ihned oblíbili a vypracovali techniku, jak jediným máchnutím dlouhého meče setnout několik hlav naráz během jízdy. Okopírovaný kapitolský model Pegasus vyrábí firma Doniwa a nese v Mishimě jméno Divine Wrath (*Tenrai Doki*) scout bike (též strike craft), někdy je ovšem nazýván Divine Wraith (*Tansaku Kage*) (Boží hněv v prvním a Hledající stín v druhém významu, kvůli systémům detekujícím skryté nepřátele).

Dalším zajímavým projektem bylo lehké vznášedlo Dragon bike (*Rjúša*), které se rovněž rozšířilo na všechny ostatní planety a je poměrně oblíbené i mimo korporaci, neboť je velmi nenáročné na údržbu.

Na Merкуру rovněž vznikly projekty bitevních skafandrů typu *Meka* a krácející vozidla *Ronin Oni*, lehké podpůrné prostředky. Rovněž malé výsadkové ponorky (*Kei Sensuikan*), operující v zatopených jeskyních planety, rakety s inerciálním naváděním Typhoon (*Taifu*) či lehká děla užitelná v podzemí jsou výplodem mishimského technického plánování.

Lord Maru na Venuši je v obtížnějším postavení, neboť jeho hlavním soupeřem jsou Bauhausané, kteří preferují bojovou techniku (naštěstí zdaleka ne v množství, které by rádi).

Té je třeba čelit odpovídajícími prostředky. Silně rozvinutá je proto výroba protitankových zbraní (*Taisenšákaki*), zejména ručních, na úrovni raketometu. Vlastní obrněné prostředky jsou však také rozvíjeny, ať už velké varianty *Mek (Gigameky)* či další technika. Přednost ovšem dostává budování loďstva.

Na Venuši existuje obdoba merkurského velení (*Kinsei Dai Honei*), opět řízená přímo Následníkem; významnou součástí je nicméně Válečná rada Venušanských držav *Mishimy (Kinsei Rjóhun Gensuifu)*, jejíž zřízení je jakousi úlitbou tlaku aristokracie a dovoluje venušským *Daimjó* a vysoké šlechtě podílet se na řízení mishimských držav, což suverenitu Následníka poněkud omezuje. Celková situace si nicméně vynutila četné změny ve struktuře vojsk a jejich soustředění do centralizované struktury, která dává princovi (*Togu*) přímější kontrolu nad ozbrojenými silami. Formálně existují velké armádní celky (*Sógun*), avšak v podstatě je celé území Venuše včleněno do jediného z nich, *Kinsei Sógun*. Vzdálenější celky mohou nepodléhat přímé kontrole této armády, ale v praxi splývají tyto celky s jednotlivými sekcemi *Daihonei*, stejně jako *Kinsei Sógun* a armádní sekce (*Sambo Sočo*) *Kinsei Dai Honei* je v podstatě totéž, s tím formálním rozdílem, že velitelem armádní skupiny není sám lord Maru, nýbrž jeden z jeho zasloužilých vojevůdců. Toto místo je považováno za nejvyšší a nejčestnější ve struktuře mishimských vojsk na Venuši.

Pod ním se nachází samotné oblastní armády. Tato velitelská místa jsou vyhrazena pro příslušníky nejvyšší aristokracie. Ostatně, 90% generálských dekretů je v rukou urozených (proti Merкуру je i těch 10% neurozených velký pokrok). Největším a nejdůležitějším velitelstvím je *Gravtó Homen Gun*, do jehož působnosti spadá okolí Gravetonu, jiným příkladem je *Matchó Homen Gun* zahrnující divočinu Matocheklandu. Tyto útvary, v jejichž čele stojí významní šlechtici, řídí jednotlivé operace. Klasickým typem polního útvaru je *Gun (Guntai)*, např. 3. *Kinsei Gun*, 3. venušská armáda (o velikosti armádního sboru jiných korporací). Ta se skládá ze sborů (*Šudan, Heidan, Gundan*), divizí (*Šidan*), brigád (*Dan, Rjódan*), pluků (*Sentai, Rentai*), praporů (*Daitai*), rot (*Čutai*), čet (*Šotai*) a družstev (*Ittai*). Na Venuši existuje i početné letectvo, které je tváří v tvář ostatním korporacím naprostou nutností. Dělí se na armádní a námořní (nemá vlastní druh zbraně). Je většinou vytiženo obranou strategických bodů a nad bojišti je ho vidět zřídka (tvrdí se, že někteří skeptičtí vojáci považují existenci vlastního letectva za propagandistickou smyšlenku), ale čas od času přeci jen zasáhne. Mishimští konstruktéři a piloti požadují lehké, vysoce obratné letouny vhodné k manévrovým soubojům, ale ne vždy je jim vyhověno a z dílen korporace vzházejí zajímavé stroje. Letectvo musí vyjít s tím, co je k dispozici. Armáda spoléhá zejména na přenosnou protiletadlovou obranu. Lord Maru nakupuje řadu strojů od *Keiretsu* na Marsu, nebo dokonce i od jiných korporací. Tvrdí se, že bauhauský výrobce letounů, firma Sygor, předává Mishimě starší modely svých letadel, vyřazených ze služby v BHL. To by samo o sobě nevadilo, avšak prosakují fámy, že Sygor dodávaná letadla modernizuje nebo umožňuje mishimským továrnám dovybavit je moderní avionikou získanou od Kybertroniku, což zvyšuje jejich bojovou hodnotu. Co je na tom pravdy není jisté, dokonce ani uvnitř Bauhausu; rozhodně však Mishima (zejména firmy Gendyn, Daitu a Naka) vyrábí téměř přesné kopie některých bauhauských strojů; je nicméně možné, že zde hraje roli vysoce účinná průmyslová špionáž korporace. Gró obchodu s letadly se odehrává mezi Bauhausem a mishimskými *Keiretsu* na Marsu, nikoli na Venuši, neboť vztahy Homebuilderů s lordem Maru nejsou příliš vřelé. Následník tak nakupuje přes prostředníka a již se stalo několik případů, kdy piloti BHL sestřelili svůj vlastní bývalý stroj, sloužící v mishimských barvách, dokonce i se zachovaným osobním markíngem.

Námořnictvo na Venuši je impozantní silou, jednoznačně největší v celém Gravetonu.

Námořní sekce Hlavního stanu (*Gunreibu Sočo*) je elitním útvarem, jehož financování polyká neuvěřitelné sumy. Kritikové říkají, že úplně zbytečně, leč existence mishimského loďstva je spojena s ohromnou prestiží a pýchou.

Páteří Spojeného loďstva (*Rengo Kantai*) jsou obří bitevní lodě (*Fuchinkan*), tzv.

megakřižníky (*Megajunkósen*). Disponují těžkými děly, schopnými obrátit v trosky největší

pozemní pevnosti či námořní protivníky. Samozřejmě jsou tyto kolosy nesmírně snadno zranitelné, přestože jsou konstruovány se zvláštním přihlédnutím k odolnosti trupu proti moderním zbraním. Kdykoli megakřižník vyplouvá na moře, je obklopen silným operačním svazem doprovodných plavidel. Ačkoli tyto velké lodi mají mnoho obranných systémů pasivních i aktivních (včetně nejmodernější kybernetické technologie), bez doprovodu by se staly snadnou kořistí leteckých či raketových útoků, neboť představují mimořádně lákavý cíl. Proto jsou vždy obklopeny eskortními plavidly a dokonce ponorkami proti podmořským člunům nepřítele, stejně jako leteckým zajištěním. Každé vyplutí je proto nesmírně komplexní a nákladná záležitost, nicméně představuje výmluvnou demonstraci mishimské síly. Námořnictvo se dělí na jednotlivá loďstva (*Kantai, Koku Kantai*), např. *Gravtó Homen Kantai* (Gravetonské loďstvo) a ty na divize stejných typů lodí (*Sentai*), nebo tzv. základnová uskupení (*Konkjó Čitai*). Obvykle tvoří ad hoc uskupení *Goei Taigun* (eskortní skupina), např. když doprovázejí megakřižník.

Lady Mariko na Marsu disponuje obdobou obou předešlých štábů, *Kasei Dai Honei*, který má ovšem odlišnou strukturu. Netvoří jej dvořané a vazalové vládce (jako na Merkuru) ani profesionální důstojníci (jako na Venuši). Právo účasti mají zejména důležité představitelé průmyslu, obchodu i armády a štáb tak částečně supluje jakýsi parlament či vládu, neboť při neustálém vojenském ohrožení ze strany Kapitolu a Černé legie panují v enklávě trvale válečné poměry a zákony. Existují samozřejmě i další poradní a vládní orgány, avšak do vojenských záležitostí skutečně zasahují obchodníci a průmyslníci, sdružení v *Sóhjó*, Nejvyšší radě obchodní unie. Ti všichni reprezentují mishimskou *Sangun*, veškerou brannou moc korporace na Marsu.

Princezna (*Šinohi, Ojo*) Mariko potřebuje především silné letectvo a protiletadlové jednotky, bez nichž by se její úsilí obrátilo rychle vniveč. *Keiretsu* (obdoba starých japonských *Zaibacu*) Kawon, Gendyn a Fukimura produkují mnoho letadel, která polykají největší díl financí. Mnohdy jsou nájímány žoldnéřské jednotky či kupována letadla nezávislých výrobců, popř. i jiných megakorporací (zejména Bauhausu; právě odtud se tyto stroje zpětně dostávají na Venuši). Další prioritou jsou obranné jednotky, zejména pevnosti, ženíjní útvary a fortifikace, jakož i raketová a protiletadlová obrana a dalekonosné dělostřelectvo včetně mocných železničních kanónů, schopných drtivě zasáhnout na dlouhé vzdálenosti. Pověstné jsou mishimské balónové přehrady, chránící důležité body korporace. K jejich údržbě fungují populární balónové oddíly (*Kenkjú Daitai*), které provozují i říditelné vzducholodi, další specificky mishimský produkt. Teprve daleko vzadu stojí pozemní vojska, zaměřená přednostně na střelecké dovednosti, na rozdíl od zbytku korporace. Peněz pro ně není nazbyt, ale vojáci si nestěžují. Tvrdě cvičí i v mírových údobích a tvoří semknuté a vysoce účinné bojové týmy, vybavené podpurnými zbraněmi ve velkém rozsahu.

Štáb má dvě hlavní vojenské sekce, *Sambo Sočo* a *Heiko Sočo* (armádní a leteckou). Pouze zde je letectvo zrovnoprávněno jako samostatná zbraň. Člení se do leteckých armád (*Koku Gun*), leteckých sborů (*Hiko Šudan, Koku Heidán*), leteckých divizí (*Hiko Šidan*) a brigád (*Hikodan*). Letectvo na Marsu představuje rozsáhlý park nejrůznějších typů, od zcela zastaralých až po moderní koncepce, blízcí se výkonem nejlepším kapitolským strojům. Pozemní síly na Marsu se dělí na *Gidjúgun* (dobrovolnické jednotky) a *Džinmingun* (lidovou armádu). K nim přistupují ještě nájemné a žoldnéřské jednotky, soustředěné v *Kangun* (vládní armáda). První jsou profesionální vojáci, kteří se v bojových dovednostech trénují i v době příměří. Jsou páteří (*Hontai*) obranných sil a jsou schopni kdykoli nastoupit do boje. Lidová armáda je jakousi obdobou milice a vláda má v každém okrsku vojenské přidělence, kteří zodpovídají za civilní obranu a výcvik obyvatelstva. Některé oddíly lidové armády dosahují bojové zručnosti srovnatelné s profesionály.

V jednotkách *Kangun* jsou soustředěni žoldnéři (*Džóhei*) a nájemné jednotky, případně renegáti z jiných korporací. Organizace těchto sil podléhá vysokému stupni utajení a všichni

jejich příslušníci jsou buď vázáni smlouvou (kontraktem), nebo jsou ve výhradní jurisdikci lady Mariko.

Místní členění armády je na jednotlivé *Šúseigun* (plní armády), případně *Koujin* (rezervní síly). V jednotlivých armádách se mísí řadová vojska (*Seikigun*) s místními soukromými armádami (*Shihei*). Struktura je trochu podobná Imperiálu, jen nedochází k častým třenicím, neboť samurajů je na Marsu málo a jsou zcela závislí na mase neurozených. To poskytuje lady Mariko rozsáhlé možnosti k povyšování zasloužilých vojáků do samurajského stavu. Na Marsu je pouze 25% držitelů generálských dekretů urozeného původu a jen polovina z nich pochází z urozených rodin na planetě.

Vojenský velitel sektoru vždy disponuje i příslušnými místními sbory a může je nasazovat v rámci své jurisdikce dle potřeby. Příslušníci Mishimy na Marsu tvoří nejsemknutější část megakorporace.

Šúseigun se ještě formálně rozlišují na *Kjúseigun* (obrné armády) a *Dzoseite* (útočné síly), ale v praxi není mezi těmito typy žádný rozdíl. V útočných silách je soustředěno větší množství elitních jednotek (*Seihei*), ale jsou početně slabší.

Mars je největší zásobárnou mishimské letecké techniky, ať už vzducholodí a balónů, vrtulníků (*Kógekiherikoputa*), např. známý bitevní stroj Fukimura A-1, či letadel (*Kokuki*). Také vyrábí mnoho typů vozidel včetně obrněných a dokonce lehké (*Jidosha 98 Dowa*) a střední tanky.

***

Mishimská společnost je postavena na rodinném základu a tradici. Úcta ke starším, odříkání a píle náleží mezi hlavní činnosti korporace. Ve větších rodinách rozhoduje o všem rodinná rada, *Učijóriai*, složená z nejstarších příslušníků.

Nábožensky se v Mishimě za dlouhá staletí pranic nezměnilo od pozemských dob. Stejně jako dříve se praktikuje uctívání předků a duchů přírodních míst, zvaných *Kami*. Jelikož Číňané, Vietové a Mongalové si v poslední fázi pozemského vývoje prošli ateistickým obdobím, neměli proti pevné víře Japonců co postavit a byli záhy kultem asimilováni, především však jeho buddhistickou částí. Rovněž morální zásady učení Konfuciova jsou velmi uznávány. Hlavním náboženským proudem je dnes tzv. *Rjóbu-Šintó*, t.j. dvojité šinto, smíšené lidové náboženství (rozuměj s buddhismem několika škol).

Šintoistický chrám, zvaný *Omija*, *Jaširo* nebo *Džinja*, je vždy jednoduchý; často je to dřevěné stavení kryté slamou, které skoro beze změny zachovalo tvar jap. obytného domu z pravěkých dob. Jeho trámy často nemají ozdob a jsou bez nátěru. Není v nich obrazů. Jediný božský symbol, *Mitamashiro* (to je zastupující symbol božský) visívá v nepřístupné svatyni, zvané *Honden* nebo *Šinden* a často je zahalen. Tímto symbolem je meč, šíp nebo často kulaté kovové zrcadlo. Podobně jako chrám jest i kult sám přísně jednoduchý a starobylý (oběti a obřady v hlavní síni chrámu, zvané *Hai-den*, síň modlitby, před symbolem božství zahaleném ve svatyni). Symbol božství není však obrazem boha, nikdy není předmětem uctívání, nýbrž úcta se prokazuje jenom neviditelnému *Kami*. Oběti nebývají snědeny nebo spáleny, nýbrž pouze ukázány v *Hai-den*, při čemž neviditelný bůh jaksi pojímá neviditelnou esenci oběti, podobně, jako tomu bylo u starých Egyptanů. Oběti se pak rozdějí mezi kněze a chudé. Mimo to zná šintoismus ještě velice staré rituální tance s doprovodem prastaré hudby. Kněží, zvaní po japonsku *Kannuši*, jsou ženatí, kněžská hodnost je dědičná, každému chrámu je přiděleno několik kněžských rodin. Existují i nižší kněží *Gesó*; představený svatyně je zván *Inju*. V celém kultu šintoistickém platí přísně zásada největší čistoty. *Harai* (očišťovací obřad větrem) a *Misogi* (očišťování vodou) jsou nejdůležitější obřady šintoismu; šintoisté mají také rituální tance k očišťování duše radostí.

Existují *Kami* předků a *Kami* míst a přírodních úkazů. Svatyně slavných hrdinů jsou oblíbeným poutním místem, existuje tzv. rituál *Hózen*, kterým jsou prohlašováni noví váleční

bohové. Udává se, že v Japonsku před Exodem existovalo cca osm milionů *Kami*; nyní se odhaduje jejich počet kolem sta miliónů.

Japonci věří v nebeský původ své vládnoucí dynastie a Číňané také věřili, že na nebesích žije nějaký vyšší vládce, jemuž je vládce pozemský podřízen. Tato společná víra dala vzniknout lidově rozšířenému rčení „Nebesa!“, užívanému tam, kde bývalý Evropan čekl „Bože!“ či „Ježíši Kriste!“. Nebesa jsou také spjata s buddhistickými idejemi jako místo konečného klidu, bájná Nirvána.

Co se týče vztahu Mishimy k víře Bratrstva, ten je v současné době velmi vlažný. I Mishima se přidala k euforii po porážce Algerotha, ale už odpočátku se její přístup dosti odlišoval. Pro průměrného Mishimana je těžké uctívat Světlo či něco odosobněného, potřebuje pevnější vymezení. A když schizma rozpoltilo církve, Mishima usoudila, že lidé kteří hlásají jedno a činí druhé nejsou hodni následování. Sedm proroků dalo korporaci nový směr, který nespočíval v ničem jiném než návratu ke kořenům. Přestože se později Bratrstvu podařilo přimět Mishimu k obnově zničených katedrál, jeho vliv už nikdy nevzrostl na bývalou úroveň. Způsob praktikování víry byl a zůstal zcela odcizen potřebám občanů korporace. Skutečnost, že Bratrstvo s Mishimou příliš nevychází, není ovšem důvodem pro to se domnívat, že kardinál Durand (a mnozí další hrdinové Bratrstva) nejsou pro řadového Mishimana mocnými ochrannými *Kami*.